

ת"פ 60984/12/13 - מדינת ישראל נגד מ' א' ל'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60984-12-13 מדינת ישראל נ' א' ל' (עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ' א' ל' (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום בו יוחסו לו בשלושה אישומים נפרדים, שלוש עבירות של גניבה ושתי עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע. באישום הראשון הורשע הנאשם בכך שביום 24.12.13 פרץ לדירה השייכת למר אמיר פירו והגב' אפרת אלאדי. הנאשם הגיע לגג הבניין, נכנס לדירה דרך דלת המרפסת שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב מתוך הדירה שני זוגות משקפי שמש.
2. באישום השני הורשע הנאשם בכך שבאותו היום פרץ לדירה שהייתה בחזקתה של הגב' גלית לימאוי-שחר, נכנס לדירה בדרך שאינה ידועה וגנב שרשראות בצבע זהב, צמיד בצבע כסף ושעון יד עם רצועת עור.
3. באישום השלישי הורשע הנאשם בכך שבמהלך חודש אוקטובר שנת 2013, עת ניקה את דירתו של שחר גדעון, גנב הנאשם מן הדירה טבעת זהב עם יהלום.

תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 25.3.14 עולה כי הנאשם בן 43, גרוש ואב לילד כבן 14 אשר מתגורר עם אמו ולנאשם אין קשר עמו. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא מאורס לבת דודתו ואמור להינשא לה לאחר שחרורו מהמאסר. טרם מעצרו עבד הנאשם כפועל בניין בשיפוצים והתגורר במתחם הדירות שם בוצעו העבירות שלפניו.
5. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם בן למשפחה נורמטיבית, אביו נפטר לפני 10 שנים, דבר שהוביל למשבר אצל הנאשם אשר בהמשך הוביל להתדרדרות הנאשם לשימוש בסמים ואלכוהול. מצבה

הבריאותי של אמו התדרדר בשנים האחרונות והנאשם מסייע לה רבות והוא היחיד מבין האחים שדואג ומטפל בה.

6. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם נולד בכווית, שם גדל עד גיל 25, סיים 12 שנות לימוד ולמד את מקצוע הספרות והוראת שחיה. על רקע מלחמת סדאם בכווית הגיע לארץ הוא ומשפחתו, נישא בשידוך והתגורר בבית לחם. בהמשך נפרד מאשתו, שלל אלימות כלפיה למרות שריצה 18 חודשי מאסר בשל כך וטען כי מדובר בתלונות שווא על רקע בגידתה בו. מאז שסיים לרצות מאסרו התגרש והם אינם בקשר והוא אף אינו בקשר עם בנו.

7. אשר למצבו התעסוקתי של הנאשם, מסרה קצינת המבחן כי במהלך השנים הנאשם מתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית והוא עבד בעבודות מזדמנות ובעקבות השימוש באלכוהול וסמים נשר ממסגרות תעסוקה, שקע בדיכאון וקשיי תפקוד והיה מטופל פסיכיאטרית בבית לחם. לאחר טיפול ממושך הנאשם חש שכוחותיו שבים אליו והוא החל לעבוד, תחילה באופן מזדמן ובהמשך כפועל בניין עד אשר בשנתיים האחרונות עבר להתגורר בשכירות באחת מדירותיו של מעסיקו האחרון.

8. אשר להיסטוריה העבריינית של הנאשם- קצינת המבחן מסרה כי הנאשם החל במעורבותו בפלילים מגיל 27, נדון לעונש של מאסר בשל אלימות כלפי אשתו וכן הורשע בעבירות רכוש נוספות ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי. עבירות אלה וכן העבירות שבתיק זה בוצעו על רקע שימוש בסמים בתקופות משבר של הנאשם. הנאשם טען לפני קצינת המבחן כי הוא היה תחת השפעת סמים ואלכוהול, התקשה לשלוט על מעשיו, חש בושה וחרטה וביקש לנהל אורח חיים תקין וחיובי עם שחרורו.

9. קצינת המבחן התרשמה כי במצבים בהם הנאשם חש לחץ וחוסר אונים הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי וכי הוא מתקשה לווסת את דחפיו. הדבר בא לידי ביטוי בכך שחזר לבצע עבירות למרות מאסר על תנאי ולמרות שגנב ממעסיקו. כמו כן, הנאשם הביע רצון לגמילה שיקומית מחד אך שלל מוכנות להתחייב למסגרת של קהילה שיקומית סגורה מאידך.

10. קצינת המבחן סברה כי ישנם גורמי סיכון להישנות העבירה בעתיד כפי שעולה מרישומי הפלילי של הנאשם, משימושו לרעה בחומרים ממכרים בהעדר טיפול בקהילה סגורה, וקושי של הנאשם להתמודד עם אובדן ומצבי משבר בחייו האישיים. מנגד קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מנהל אורח חיים עצמאי, מסייע לאמו, רוצה להינשא בשנית, מתחרט על מעשיו, לקח אחריות עליהם ושואף לנהל אורח חיים תקין, וכל אלה לדידה מהווים גורמי סיכוי למניעת הישנות עבריינות בעתיד.

11. קצינת המבחן סברה כי המסגרת המתאימה לנאשם היא מסגרת גמילה סגורה לטווח ארוך, שבה יעבור הנאשם טיפול מעמיק ונרחב. מאחר והנאשם שלל אפשרות להשתלב במסגרת שכזו, היא המליצה על הטלת עונש של מאסר שיציב לו גבולות.

12. לאחר קבלת תסקיר ביקש ב"כ הנאשם לשלוח את הנאשם בשנית לשירות המבחן, שכן הוא הסכים להשתלב בקהילה סגורה. הדיון נדחה מעת לעת לצורך בחינת התאמתו של הנאשם לקהילה מלכישוע, שכן שב"ס התעכב במסירת הבדיקות הרפואיות לשירות המבחן. לאחר שהנאשם נמצא מתאים להשתלב בקהילה בימים 11.8.14 ו- 9.9.14 התרתי לנאשם בעקבות המלצת שירות המבחן לצאת ממעצר לצורך הסדרת התשלום למוסד הגמילה.

13. בתסקיר מיום 23.9.14 עלה כי שילובו של הנאשם במלכישוע, התעכב עקב העדר תעודת זהות עדכנית וברורה של הנאשם. הדיון נדחה ליום 18.1.15 לצורך הסדרת עניינו מול משרד הפנים ולקבלת תסקיר משלים. הנאשם לא הצליח להסדיר את עניינו מול משרד הפנים ומתסקיר שירות המבחן מיום 18.1.15 עולה כי הנאשם מתפקד מזה כשנה כעצור עבודה בחולית אגף ומשתתף בקבוצה טיפולית לצורך התמודדות עם מצבי לחץ ומשבר. מנחי הקבוצה ציינו כי חלה התקדמות חיובית בהשתתפות הנאשם בקבוצה, הוא רכש אמון והחל תהליך טיפול ואף המליצו על המשך והתמדה בטיפול. הנאשם מתפקד כתומך עבור עצורי השגחה הסובלים ממצוקה נפשית או סכנה אובדנית, הוא מסייע להם בצורכיהם הפיזיים. לאור זאת ביקשה קצינת המבחן כי בית המשפט יתחשב בהתקדמות של הנאשם בעת הטלת תקופת המאסר בעניינו בהתחשב בתקופת המעצר הנוכחית ותפקודו התקין במהלכה.

14. ממכתבה של קצינת האסירים בשב"ס עולה כי הנאשם השתתף בקבוצות טיפול שונות בשב"ס, לא עבר עבירות משמעת, בדיקות השתן שלו נמצאו נקיות והוא שולל שימוש באלכוהול, הוא משמש כעציר עבודה ואף כתומך לעצורי השגחה. הוא מתפקד בצורה טובה באגף, ומסייע לעצורים בתאים בהם הוא מועסק.

טיעוני הצדדים לעונש

15. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה את הפגיעה הקשה בפרטיותם של בעלי הדירות וזאת מעבר לפגיעה בקניינם. הנאשם מעל באמון מעסיקו אשר נתן לו קורת גג באותו מבנה ונכנס לדירות שונות בו. באישום 3 הוא אף ניצל את האמון שניתן לו ובשעה שניקה את הדירה גנב רכוש רב ערך.

16. ב"כ המאשימה הדגישה את הצורך בהרתעת הרבים שכן מדובר בעבירות נפוצות ויש קושי לחשוף את זהות מבצעי העבירות. עוד טענה המאשימה כי יש לתת דגש על הרתעת הנאשם שביצע את העבירה שעה שמאסר על תנאי והתחייבות תלויים ועומדים כנגדו. עוד הוסיפה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות למעשיו ומשליך אותם על גורמים אחרים ותולה אותם בסיבות שונות.

17. ב"כ המאשימה הדגישה כי יש לראות בעובדה שהנאשם ביצע את העבירות תחת השפעת סמים ואלכוהול כנסיבה לחומרה ולא כנסיבה לקולא ויש לראות בחומרה את העובדה כי מדובר בדפוס התנהגות חוזר. ב"כ המאשימה ציינה כי בסופו של יום הנאשם לא עבר טיפול. אומנם הוא מתפקד כעת בצורה טובה בעת מעצרו, אך הדבר לא מעיד על כך שהשתקם. המאשימה סברה כי יש למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטר וכן להפעיל את ההתחייבות ולהטיל על הנאשם עונש של מאסר

על תנאי ופיצוי.

18. ב"כ המאשימה עתרה להטלת מתחם נפרד בשל כל אירוע וסברה כי בשל האישום הראשון והשני המתחם הוא בין 12 ל- 24 חודשים ובאשר לאישום השלישי המתחם הוא בין מאסר מותנה ועד ל- 12 חודשי מאסר.

19. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם למד את הלקח מאז מעצרו, והבין את המשמעות וההשלכות של התנהגותו. לדידו אין ספק כי הנאשם נמצא היום במקום אחר. הנאשם משמש בתפקיד שיש בו אחריות על אסירים אחרים, תפקיד הדורש אמון רב מצד רשויות שב"ס. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להעביר מסר כי עבריו אשר עובר הליך של שיקום ולוקח אחריות למעשיו זוכה ליחס אחר מבית המשפט, וזאת כדי לעודד עבריינים אחרים לנקוט בדרך זו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בתהפוכות הרבות בחייו של הנאשם ובנסיבות חייו שאינן פשוטות ובכך שטרם מעצרו הנאשם התארס ורצה להתחיל בחיים חדשים. עוד ביקש להתחשב בנסיבות שהובילו לביצוע העבירה שהן שימוש בסמים ובאלכוהול בשילוב של בעיות נפשיות.

20. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם חש בושה וחרטה על המעשים, הוא שהה תקופה ארוכה של למעלה משנה במעצר וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, שכן הוא אינו זוכה לביקורים, אינו יוצא לחופשות ואינו יכול להשתחרר ברישיון.

21. אשר להליך השיקום, הנאשם עשה כל מאמץ להשתלב בקהילה טיפולית, עבר את הבדיקות, את ראיון הקבלה ואף ארגן את התשלום הראשון לקהילה, אך בשל עניין בירוקרטי של העדר תעודת זהות תקינה, נכשל מהלך זה, שכן היה על הנאשם להוכיח מרכז חיים בישראל, וזאת לא יכול היה לעשות תוך כדי מעצרו. במהלך מעצרו אחיו של הנאשם נפטר והוא לא יכול היה להשתתף בצער של אמו ולווית אחיו, הוא עבר הליך טיפול בין כותלי שב"ס, ולמרות פטירת אחיו הוא למד להתמודד עם המשבר והוא ממשיך בתפקוד תקין בשב"ס.

22. אשר לנסיבות ביצוע העבירה מסר ב"כ הנאשם כי כל הרכוש הושב לבעליו, העבירות בוצעו בסמיכות זמנים ולכן ביקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם אחד בעניינם. הנאשם נטל אחריות למעשיו כבר בהזדמנות ראשונה ללא כל הסדר וללא וויכוח בדבר סעיפי האישום למרות שבנסיבות ביצוע העבירה יש קרבה לעבירה של כניסה לבית מגורים.

23. בסופו של יום ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו ולהפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם בחופף.

24. הנאשם בדברו האחרון הודה לבית המשפט על ההזדמנויות שניתנו לו להסדיר את ענייניו כדי שיוכל לצאת לגמילה, הוא מסר כי הוא מצטער, חש בושה על המעשים ומבקש סליחה. הנאשם ציין כי עבר מספר קורסים במסגרת מעצרו והוא רוצה לחזור לחייו הרגילים.

מתחם העונש ההולם

25. במשך תקופה של למעלה משנתיים, מאז כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, בשורה ארוכה של גזרי דין קבעו בתי המשפט השלום והמחוזי כי מתחם העונש ההולם בעבירה של פריצה לבית מגורים הוא בין 10 ועד, לכל הפחות, 24 חודשים (ר' עפ"ג 32050-04-14; עפ"ג 1369-02-14; עפ"ג 18312-12-13; עפ"ג 21338-11-13; ת"פ 28190-05-12; ת"פ 7177-03-12; ת"פ 47486-01-13; ת"פ 8857-11-13; ת"פ 464-10-11; ת"פ 78-09-13; ת"פ 11683-12-11; ת"פ 48878-03-13). בית המשפט העליון ברע"פ 7683/13 לא התערב במתחם דומה.

26. אכן אימץ בית המשפט העליון בעניין **סלפית** מתחם בעבירת פריצה לדירה נמוך יותר, אולם מתחם זה נקבע בין היתר על רקע העובדה שהתקבל הערעור על בסיס נימוק של אחידות בענישה ביחס לעונשים שנגזרו על שותפים אחרים לאותה עבירה.

27. הערך המוגן בבסיס עבירות אלה הוא הגנה על קניינו של אדם, על פרטיותו ועל ביטחונו האישי. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם אינו נקבע רק בהתחשב בעבירה עצמה ובערכים המוגנים שבבסיס אותה עבירה, אלא אף בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפני אין מדובר בעבירה שבוצעה תוך תכנון מוקדם או בתחכום, אלא הנאשם ניצל "פריצה הקוראת לגנב", פתח בית שאינו נעול ולקח חפצים בעלי ערך שמצא בדירה. עוד יש להתחשב בכך שהרכוש הושב. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בשל כל אחד מהאישומים הוא בין 10 ל- 20 חודשי מאסר.

28. אשר לאישום 3 מדובר בעבירת גניבה, כאשר הנאשם ניצל את האמון שנתן בו מעסיקו וגנב טבעת יקרה שבוודאי יש לה גם ערך סנטימנטלי חשוב. מנגד הטבעת חזרה לבעליה כך שמדובר בנזק פוטנציאלי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה שלצדו של"צ בהיקף נרחב ועד ל-3 חודשי מאסר.

העונש המתאים

29. הנאשם יליד 1970, נשוי ואב לילד, הוא לקח אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי והרקע לביצוע העבירה הוא התמכרות לסמים ולאכזריות על רקע בעיות נפשיות מהם הוא סובל מאז גיל 27. עוד התחשבותי בנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם ורצונו הכן להיטיב את דרכיו ולהיגמל מסמים, והוא אף עשה בשנה האחרונה מאמצים ניכרים לצאת ממעגל זה ובנסיבות שאינן תלויות בו הליך זה לא צלח. בעת מעצרו עבר הנאשם טיפול ותפקודו בבית המעצר הוא תקין והוא מסייע לעצורים אחרים ובעל תפקיד אחראי ומשמעותי כתומך עצורים.

30. הנאשם צבר לחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. הוא נדון בעבר למאסר ואף תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה של חמישה חודשים שהוטל בשל עבירות גניבה וגניבה ממעביד.

31. אומנם בעבר הנאשם חזר לסורו לאחר שחוזה משברים במישור האישי, וכמו כן הנאשם לא עבר הליך שיקום משמעותי במסגרת הליך גמילה במוסד סגור, אך הנאשם שהה במעצר תקופה ממושכת, הצליח לתפקד באופן תקין למרות משבר משפחתי חמור, הוא השתתף בקבוצת טיפול במסגרת מעצרו והוא נמצא נקי מסמים, כך שניתן לומר שהנאשם נמצא במקום אחר מזה שנמצא טרם מעצרו.

32. בהתחשב בתהליך אותו עבר הנאשם, בשאיפתו להתחיל בחיים חדשים ונורמטיביים, בתקופה הארוכה אותה שהה במעצר וזאת בשל רצונו להשלים הליך של השתלבות במוסד גמילה, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, החלטתי שלא למצות עם הנאשם את הדין. מאחר שהעבירות באישום 1 ובאישום 2 בוצעו בפרץ עברייני אחד, החלטתי לחפוף באופן חלקי את העונשים וכן החלטתי לחפוף באופן חלקי את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.

33. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

א. 22 חודשי מאסר.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של 5 חודשים שהוטל בת.פ. 6874-03-11 חודשיים במצטבר ושלושה חודשים בחופף, כך שהנאשם ירצה 24 חודשי מאסר מיום מעצרו 24.12.13.

ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ה, 10 פברואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.